

కందసామి ★ చంద్రశేఖర్

గో జావారి బీన్ మీటింగుకు ఆవేశ కంద సామి రావటం మా మిత్రబృందాన్ని ఆశ్చర్యపరిచింది. నిన్న రాత్రి రైల్వే స్టాండుకు బారసాలకి చినగంజాం వెళ్ళవలసినవాడు అనుకోకుండా ఇలా డిజిపడటం ఆపైన ఎటువంటి విచారరేఖలూ లేకుండా కళ్ళకళ్ళలాడే ముఖంతో రావటం ఇందులో విశేషం.

“ఏరోయ్, డోరికి వెళ్ళేటం అన్నాడు ప్రసాదరావు మా అందిరి తిరువునా.

మా కందసామి మా తో పాటు ఒక ఎన్. బి. ఓ. ఏరో సామెత చెప్పినట్లు మా వాడికి అన్ని లక్షణాలు సలక్షణంగా ఉన్నాయిగాని, సత్తిమాత్రం జాస్తి మోతాదులో ఉంది. కందకు గురదలాగా మావాడికి సత్తి స్వతిస్పిండ్లం గావచ్చి సాంతంగా ఉండి పోయింది. వాడు గోజూపడే అవస్థను సేవరికొనా గుండె కలిపాడు. గులక రాళ్ళు నాలిక అడుగున పెట్టుకొని బీచిలో నెలల తరబడి సాధన చేసినా సత్తి అట్లాగే నిల్చి పోయింది. ఇంతకృషికి చివరకు మిగిలింది నిరాశ. ఇక విధిలేక ‘అంతా మన మంచికే’ అనే శక్తిలో గోజూలు నెట్టుకొస్తున్నాడు.

మిమ్మల్ని మా వాడి సత్తితో అవస్థ పెట్టడలుచుకోలేదు కా బట్టి వాడన్న మాటల సారాంశం ఇలా నడిచింది:

“రైలు తప్పి పోయిందిరా” అన్నాడు కందసామి.

“అదేమిటిరా, నిన్న ఆఫీసునుంచి గంట ముంకే బయలుదేరావుగా” అన్నాడు ప్రకాశరావు.

“ఆఫీసునుంచి నేరుగా ప్లవర్ బజారు వెళ్ళి

పూలుకొని, తర్వాత చెనా బజారు లో శ్రీమతి పంపించిన లిస్టు ప్రకారం వస్తువులు సేకరించి మాంబళం రూము కళ్ళేసరికి చీకటి పడింది. గబగబా ఇంత అన్నంతని ఆటో రిక్షా ఒకటి చేసుకొని సెంట్రల్ లో పజేటప్పటికి లుంగున ఎనిమిది కొట్టారు.”

“ఏశిసివచ్చేఉంది, నీ హీరోతనం. సరిగా అటు రైలు కదులున్నప్పుడు ఇటు ప్లాటు ఫారంమిదికొచ్చి చెంకునవిగిరి ధూమకకటా గోవాణం చేస్తేనే నీకు తగుతుందిగాని ఇంత తొందరేమిటి. అయినా, ఇంత మందరవెళ్ళి రైలందక పోవటం మేమిటిరా” అన్నాడు శ్రీనివాసులు.

“పర్సన్ పికోపాకిట్ అయిందీమోరా” అని రాగంతీశాడు ప్రకాశరావు.

“అబ్బ, ఉండండిరా. వాళ్ళి చెప్ప నియ్యండి. పర్సన్ కౌంట్రీయటం, తర్వాత రైలుతిప్పటం చాలా పాత ప్లాటు రా” అన్నాడు ప్రసాదరావు.

“పర్సన్ ఎవ్వరూ కొట్టెయ్యలేదుగాని పర్సన్ జేబులో వేసుకోకుండానే వచ్చానని తెలుసుకుని, ఆ ఆటో రిక్షావాడినే వెనక్కి తిప్పి రూము కళ్ళి తిరిగి సెంట్రల్ చేరుకునే సరికి ఎనిమిదిన్నర” అన్నాడు కందసామి.

“సరిగడే, నా తెక్కలలో హీరోకింద జమకట్టాగాని చివరకు కళ్ళు కేలేశానేమి” అన్నాడు శ్రీనివాసులు.

“మిగిలిన బిడునిమిసాలు టిక్కెట్టు కొన టూనికి సరిపాయివై” అని సాగడిశాడు కంద సామి.

“హ్యూ గామోలు” అన్నారు ఎవరో. కందసామి ముఖం కళ్ళ మారటంలో మాకు జాలేసింది. “అయితే ఏమయింది” అన్నాం.

“ఏముంది, అప్పుడే ముంచుకుపోయిన్నా నా సత్తి ముందుకొచ్చి నుంచుంది. బుకింగ్ కౌంటర్ కి చినగంజాం చెప్పేసరికి నా తల కొట్టేసినంత పన్నెండుమికో. మొద్దో రెండు సార్లు ‘చి చి’ అన్నా. అప్పటికి అతికు శాంతంగా నే విన్నాడు. మళ్ళీ రెండుసార్లు ‘చి చి’ అనేసరికి అతడికి విసుగు పుట్టిందను కుంటూ. ‘త్యరగా తేల్చవయ్యా’ అన్నాడు.

గుమాస్తా: “సార్. ఇవ్వాలి మధ్యాహ్నం సెలవు కావాలండి. మాయింట్లో వాళ్ళకి చీరలూ అవీ నాణ్యం చెయ్యడానికి బజార్లో పనుందండి.”

మేనేజరు: “సెలవు తీసుకోడానికి వీల్లేదు.”

గుమాస్తా: “చాలా సంతోషం. మీ బుణం తీర్చుకోలేను.”

కొంటరుదగ్గర జనం అంతా గొల్లుమంది అక్కడే అత్తిహత్య చేసుకోవాల్సిందిగాని రైములేకపోయింది. చివరికి రెండుచేతులూ ఒకదానిపై ఒకటిపెట్టి ‘చిన్న’ అనే అర్థం తీసి, రెండుచేతులూ గంజాయితోగే పోనా పెట్టి, అతడి బుర్రలో చినగంజాం అని ఎక్కించేసరికి ఉన్న బిడునిమిసాలు అయిపోయింది. ప్లాటుఫారం చేరుకునేసరికి నన్నెక్కిరిస్తూ రైలు వెళ్ళిపోయింది” అని ముగించాడు కందసామి.

“వేరీ సారీ, మిస్టరు కందసామి! ఇటు వంటి అన్యాయాలు జరుగుతూఉండే, అవి దైవముచేసినతప్పలు. మానవమాత్రులం మనం చెయ్యగలిగిన కేమీలేదు” అంటూ ఓదార్చాడు శ్రీనివాసులు.

“ఏశిశావు నీ సానుభూతీ సుప్ర్యాసు. ఈ పేపరుమాడు” అన్నాడు కందసామిచేతిలో పేపరు లాక్కుని పదుతున్న ప్రకాశరావు.

“ఘోర విపత్తు. నిన్న రాత్రి రైలు బండి ఒంగోలువద్ద పట్టాలనుండి తొలిగి పడి పోయింది...”

“అంతా మనమంచికే” అన్నాడు అక్కడేవచ్చిన అప్పర్ డివిజన్ క్లర్క్ అప్పలాచార్లు. ★

అధికమైన సంజకగారు పండ్లసాది లాభి
అగత్యమైన కుటుంబ బిడ్డలములు

కాస్ మెన్ కస్తూరి మాత్రము... 10-0-0

కర్రజక గోరసన మాత్రము... 10-0-0

బాలక్స్ గోరసనమునుకూడా మాత్రము... 10-0-0

మా మందుల పూర్ణ చారిత్రాను మూలములు
య్యనైదిది కర్రజక, బండరు వీధి, మద్రాసు-1 నిజమనది.